

[Stæhr Johansen.]

afgiftslove er medregnet, gik jeg endvidere ud fra, at finansministeren ikke påtænker væsentlige ændringer. Med mit forslag om, at udvalget fortsat skulle arbejde, mente jeg, at finansministeren umiddelbart efter juleferien kunne genfremsætte disse forslag, så at et folketingsudvalg kunne give dem den saglige behandling, som jeg afgjort mener er nødvendig, efterhånden som man lag på lag bygger disse indirekte afgifter op. På mange områder kunne spørgsmålet måske løses på en mere hensigtsmæssig måde, end det sker i dag.

Alvilda Larsen: Til det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) vil jeg sige, at jeg ikke rigtig kan forstå, hvad de forbrugsafgifter, vi behandler her i dag, kommer Sovjetunionen og dens politik ved. Det ærede medlem mener altså, de gør det, og det er der jo ikke noget at gøre ved.

Det ærede medlem oplyste, at han læste „Fakta om Sovjetunionen“. Det var interessant at få at vide; man har ikke altid på fornemmelsen, at det ærede medlem læser dem. Men når det ærede medlem har læst om omsætningsafgifter og forbrugsafgifter i Sovjetunionen, må jeg komme med nogle tilføjelser, for det ærede medlem har ikke læst helt rigtigt. I hvert fald har det ærede medlem, da han læste om forholdene i Sovjetunionen, ikke fået alt det med, som man bør have, hvis man skal drage sammenligning på det skattemæssige område mellem Danmark og Sovjetunionen. Hvis det ærede medlem vil gå med til her i landet at inddrage de samfundsskabte værdier i statens kasse og afskaffe det ene menneskes udbytning af det andet, vil vor stilling til en indirekte beskatning på forbruget blive anderledes på grund af det ændrede økonomiske system. Løvrigt burde det ærede medlem, når han omtaler omsætningsafgiften på forbrugsvarerne i Sovjetunionen, også samtidig have oplyst, at man der ikke har nogen væsentlig direkte beskatning, den udgør højst 2—3 pct. Det ærede medlem skulle også have oplyst, at man der har helt andre goder, som befolkningen her i landet må betale for, jeg tænker på, at man der har fuld løn under sygdom, at al sygdomsbehandling og tandbehandling er gratis. Alle disse sociale goder, som også vi ønsker her i

landet, har man vederlagsfrit i Sovjetunionen. Dette skal også tages med i betragtning, når man giver sig til at anstille sammenligninger.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) beder mig om en dokumentation for min påstand om, at socialdemokratiet under valgkampen har afgivet løfter med hensyn til forbrugsafgifterne. Der står under afsnit 5 i socialdemokratiets program, „Vejen til fremskridt“, hvis jeg må have lov at citere:

„Forbrugsafgifterne gøres til genstand for saglig overvejelse med henblik på en mere elastisk udformning under hensyntagen til forbrugets karakter og produktionens vilkår.“

Når man samtidig i debatten om direkte og indirekte skatter har nævnt, at skattebyrden hvilede tungest på de mindrebemidlede, og desuden, at denne byrdefordeling måtte ændres derhen, at de stærkere skuldre kom til at bære de største skattebyrder og de svagere kunne få lettelser, kan vælgerne ikke opfatte det anderledes, end at der i lovgivningen om forbrugsafgifter må ske ændringer, som betyder lettelser for dem med de laveste indtægter. Disse forbrugsafgifter opkræves jo med samme beløb af mennesker med forskellig indtægt, hvorved de lavest lønnede betaler lige så meget, ja, i virkeligheden relativt mere end de mere velhavende.

Tholstrup: Det er interessant at høre, hvordan man vederlagtfrit får både det ene og det andet i Sovjetrusland. Det er der også nogen der tror vi får herhjemme. Men man glemmer at fortælle, at denne vederlagsfrihed begrænses temmelig meget. Når man f. eks. i Sovjetrusland giver 8 gange så meget for saltet, som det koster, idet de 7 gange er afgift og kun den 8. er indkøbspris på saltet, så er det sandelig ikke vederlagsfrit at få salt til sit æg. Når man herhjemme skal give alle disse afgifter for at få gratis skoletandlæge o. s. v., kan vi godt sige, at vi betaler det fuldtud plus de administrationsomkostninger, det system koster. Det kan vi ikke komme udenom.

Jeg tillod mig at sige, at det var en enkelt sølle million, man fik ind i afgift på sikringer, og det er også et lille beløb, når man ser på det samlede beløb på 2 milliarder,